

vers **VOOR** vers

LEZING 24
24 MINUTEN

MATTHEÛS

5:11-13

De gemeente als zout van de aarde

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/5-11-13

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Discipelen als zout en licht in de wereld	6 min	3
2	De betekenis van zout en verloren zoutheid	5 min	6
3	De gemeente moet het verval tegengaan	3 min	8
4	Wereldgelijkvormigheid en grote gemeenten	4 min	9
5	Trouw blijven aan de impopulaire waarheid	6 min	12
	Om verder te lezen		15

1

Discipelen als zout en licht in de wereld

Nadat we in onze vorige bijeenkomsten hebben gekeken naar de zaligsprekingen in de Bergrede, willen we nu verdergaan met de Bergrede, die in Mattheüs 5 staat. Jezus heeft in de verzen 3 tot en met 10 het karakter beschreven van de burger van het Koninkrijk van God. Dit moest het karakter van de discipelen zijn. Het is niet noodzakelijk zo dat alle discipelen van Jezus, op het moment dat Hij sprak, goed aan deze beschrijving voldeden. Maar Jezus onderwees beslist het ideaal waarnaar de discipelen moesten streven. Ze moesten arm van geest zijn. Ze moesten mensen zijn die treuren over de zonde. Ze moesten zachtmoedig of mild zijn. Ze moesten hongeren en dorsten naar gerechtigheid en barmhartig zijn. Ze moesten rein van hart zijn en ze moesten vredestichters zijn. Ze konden erop rekenen dat ze vervolgd zouden worden omwille van de gerechtigheid. Dat zijn de dingen die Jezus in deze zaligsprekingen zei.

Hij zei ook dat er bepaalde beloningen waren voor wie tot deze groep behoorde. Hij zei bijvoorbeeld:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden. Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven. Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Zalig zijn de barmhartigen, want aan hen zal barmhartigheid bewezen worden. Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien. Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden. Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3-10

Hij zei:

ze zullen genoeg krijgen, hun dorst zal gelest worden en ze zullen barmhartigheid ontvangen.

Hij zei:

ze zullen God zien en zonen van God genoemd worden.

Het is een groot voorrecht om een discipel van Jezus te zijn, maar er zijn ook voorwaarden om Jezus te volgen, om een van de Zijnen te zijn. Je moet ernaar streven die dingen te zijn die Jezus hier heeft beschreven, om deel te kunnen krijgen aan dit Koninkrijk en ervoor in aanmerking te komen.

Ik wil hier iets heel duidelijk maken. Sommige mensen zeggen: 'Nou, Steve, het klinkt alsof je zegt dat we behouden worden doordat we zachtmoedig zijn, of doordat we een vredestichter zijn, of doordat we rein van hart zijn, of doordat we arm van geest zijn. Alsof we behouden worden doordat we aan deze voorwaarden voldoen of ze weten te bereiken.' Nee, we worden niet behouden doordat we deze voorwaarden weten te bereiken. We worden behouden door geloof, maar dat geloof gaat gepaard met deze geestelijke houdingen. Een geloof dat behoudt, zal een geloof zijn dat in nederigheid arm van geest is. Het is een geloof dat ons ertoe brengt zachtmoedig te zijn en dat maakt dat we rein van hart en vredestichters zijn, enzovoort. Het geloof dat ons behoudt, gaat gepaard met bepaalde veranderingen in ons leven. Als deze veranderingen er niet zijn, is dat een goede aanwijzing dat dit geloof er niet is. Jezus beschrijft eenvoudigweg het karakter van degenen die een reddend geloof hebben, en Hij zet enkele van de weldaden uiteen die zij daardoor kunnen verwachten.

Terwijl Hij tot de discipelen spreekt, zegt Hij, wanneer we verdergaan in Mattheüs 5, de verzen 13 tot en met 16:

U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

MATTHEÛS 5:13-16

Het is heel duidelijk dat Hij spreekt tot degenen die ernaar streven zulke mensen te zijn, of die tot op zekere hoogte al beantwoorden aan de beschrijving in de zaligsprekingen, namelijk Zijn volgelingen. Hij zegt tegen hen dat ze de wereld om hen heen een dienst bewijzen. De gemeente is niet een of andere afgezonderde, teruggetrokken groep die naar een klooster of een woestijn vertrekt om zich van de samenleving af te zonderen, zodat ze rein en onbezoedeld door de wereld kunnen blijven. Rein en onbezoedeld door de wereld blijven is wel een vereiste. Dat moeten we zijn. Jakobus zei:

De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

JAKOBUS 1:27

Maar voor de christen betekent onbezoedeld blijven door de wereld niet dat we ons lichamelijk van de wereld afzonderen. In het boek Hebrreeën staat over Jezus dat Hij heilig, onschuldig en afgescheiden van de zondaars was. Maar Hij was absoluut niet lichamelijk of geografisch van zondaars afgescheiden. Hij ging zelfs zo veel met

zondaars om dat Hij ervan werd beschuldigd een van hen te zijn. Hij werd ervan beschuldigd een wijndrinker en een veelvraat te zijn, en een vriend van tollenaars en zondaars. Dat kwam doordat Hij niet lichamelijk van hen afgescheiden was. Toch zegt de Schrift dat Hij heilig en onschuldig was, en afgescheiden van de zondaars. Hij was moreel afgescheiden. Hij had een ander karakter dan zondaars, en daardoor kon Hij hen bereiken.

Het is belangrijk op te merken dat de gemeente hier wordt beschreven als het zout van de aarde en het licht van de wereld. Dat wijst erop dat de aarde zout nodig heeft en de wereld licht nodig heeft. Als de gemeente zich niet onder ongelovigen bevindt, kan ze deze rollen niet vervullen. Ze kan de wereld geen licht en de aarde geen zout bieden.

2

De betekenis van zout en verloren zoutheid

Zout is krachtig spul. In Bijbelse tijden werd het voor een aantal doeleinden gebruikt, net als nu. Het werd gebruikt om voedsel op smaak te brengen, zoals nu. Het werd ook gebruikt om bepaalde voedingsmiddelen te conserveren die anders snel zouden bederven. In een tijd waarin er geen koeling bestond, moest je, als je bijvoorbeeld een dier slachtte, het mogelijk heel snel opeten, tenzij je een manier kon vinden om het te conserveren. Anders zou het gaan ontbinden en had je er niets meer aan. De mens ontdekte echter al vroeg dat vlees minder snel tot ontbinding overging als hij het in zout verpakte. Het zout zorgde ervoor dat het vlees niet zo snel bedierf. We merken nog steeds dat dit waar is bij het bereiden van bepaalde dingen, zoals gedroogd rundvlees, dat je niet in de koelkast bewaart. Zout wordt soms gebruikt om bederf te vertragen.

Toen Jezus over zout sprak, is het niet helemaal duidelijk wat Hij ermee bedoelde. Zout kon, zoals ik al zei, dienen om iets op smaak te brengen. Zout kon zelfs in wonden worden gedaan om infectie te voorkomen, of het kon worden gebruikt om te voorkomen dat vlees bedierf. De meeste Bijbelgeleerden geloven dat Jezus hier dacht aan het gebruik van zout als iets wat ontbinding of bederf vertraagt. Ik denk dat de

argumenten voor die opvatting het sterkst zijn. De gemeente in de wereld, dat wil zeggen de discipelen van Jezus in de wereld, is het zout, oftewel datgene wat voorkomt dat het morele verval verdergaat.

Je zou kunnen zeggen: ‘De gemeente is nu al tweeduizend jaar in de wereld, en kijk eens hoeveel verval er is. Kijk eens hoezeer de wereld moreel tot ontbinding is overgegaan. De gemeente is hier in Noord-Amerika zelfs heel sterk, en toch, kijk eens hoeveel kwaad er in Noord-Amerika heerst. Kijk eens hoeveel criminaliteit er is. Kijk eens hoeveel baby’s er worden vermoord. Kijk eens hoeveel godslasterlijke taal er is. Kijk eens hoezeer God wordt vergeten. Kijk eens hoeveel pornografie er is. Hoe kan er dan van de gemeente worden gezegd dat zij ontbinding vertraagt?’

Jezus ging rechtstreeks op die kwestie in. Hij zei:

Als het zout zijn smaak verliest, hoe krijgt het die dan weer terug? Dan is het waardeloos. Het doet niet meer wat het moet doen. Je kunt het alleen nog weggooien en door de mensen laten vertrappen.

Ik durf wel te zeggen dat dit een goede beschrijving van de gemeente van tegenwoordig zou zijn. Ze wordt weggegooid, ze wordt door mensen verworpen en er wordt over haar heen gelopen. Sommige gemeenten doen het natuurlijk heel goed wat het aantal aanwezigen betreft, en er komen grote aantallen mensen naar hun samenkomsten. Toch zien we maar in heel weinig gevallen dat die grote opkomst bij de gemeente veel invloed heeft op de samenleving eromheen, of dat daardoor de ontbinding in morele zin wordt vertraagd. Als dit zo is, dan moeten we uit wat Jezus zei kunnen afleiden dat het zout zijn smaak heeft verloren.

Wat betekent dat? Wat wij tegenwoordig als zout beschouwen, natriumchloride dat we in de winkel kopen, kan zijn zoutheid niet verliezen. Dat komt doordat het vanwege de aard van zijn samenstelling zout is. Je kunt zout dat je in de winkel koopt niet op de een of andere manier zouteloos maken.

Maar in Bijbelse tijden kwam het maar heel zelden voor dat mensen zuiver zout hadden. In onze moderne, hoogtechnologische tijd heeft men natuurlijk manieren gevonden om zuiver zout te verkrijgen. Maar in Bijbelse tijden werd zout vaak vermengd met andere mineralen en dergelijke aangetroffen, en men beschikte niet

over een volmaakte manier om het zout te scheiden van de mineralen waarin het werd gevonden. Wanneer je zout kocht, kreeg je dus vaak een mengsel van verschillende mineralen, met naast het zout een flinke hoeveelheid vuil.

Als dit vuil, of dit vuile zout, bijvoorbeeld nat werd, spoelde het zout vaak uit het vuil weg. Van je zogenaamde zout bleef dan alleen over wat geen zout was. Het zout was verdwenen, en wat eerst je zout was geweest, bestond alleen nog uit de achtergebleven mineralen die na het uitlogingsproces waren overgebleven. Het was dus niet langer zout. Men beschikte werkelijk over geen enkele manier om het weer zout te maken.

Daarom zei Jezus:

Als het zout zijn smaak verliest, hoe krijgt het die dan weer terug?

Die vraag is retorisch. Hij zegt dat dit niet mogelijk is. Als het eenmaal zijn zoutheid heeft verloren, kan die niet worden hersteld en is het waardeloos.

3

De gemeente moet het verval tegengaan

Wat is die zoutheid? Laat me opperen dat het karakter dat Jezus in de Zaligsprekingen beschreef, die zoutheid is. Degenen die zo in de Zaligsprekingen worden beschreven, zijn het zout van de aarde. Maar als de gemeente haar kenmerkende karakter verliest, dat karakter dat Jezus in de Bergrede en in de Zaligsprekingen beschreef, dan heeft de gemeente geen enkele kracht om het verval in de wereld te vertragen. Daarom houdt de gemeente op te functioneren zoals het de bedoeling was dat zij zou functioneren.

Zie je, de gemeente is er niet alleen maar om ons een plaats te bieden waar we uit de wereld kunnen weggaan. Veel mensen denken er zo over. Ze denken dat je christen wordt zodat je naar de hemel kunt gaan wanneer je sterft. Sommige christenen zien naar niets anders uit dan naar de hemel te gaan. Ze beseffen niet dat God een gemeente in de wereld heeft omdat de wereld ons nodig heeft, dat de gemeente een functie tegenover de wereld moet vervullen en dat die functie niet altijd goed is vervuld.

In feite was in de middeleeuwen de wereld zo sterk de kerk binnengedrongen dat er nauwelijks enig getuigenis voor Christus was, en de verdorvenheid tierde welig. Er zijn tijden van opwekking geweest, in de dagen van mensen als Wesley, Finney, Jonathan Edwards en anderen, die de samenleving radicaal hebben veranderd. Want de ware zoutkracht van de gemeente was zichtbaar, en de samenleving begon zich schuldig te voelen ten aanzien van de dingen van God. Er waren tijden waarin, nadat Finney, Moody of Wesley had gepreekt, de hele gemeenschap godvrezend was, zelfs degenen die niet bekeerd waren. Ze voelden zich in hun geweten aangesproken. Ze werden niet dronken en sloegen hun vrouw niet, enzovoort, omdat het morele klimaat op een hoger peil was gebracht door de aanwezigheid van een heilig volk in die omgeving.

Nu zegt Jezus niet dat de hele wereld zout zal worden. Dat wil zeggen: de hele wereld zal niet christelijk worden. Maar er is maar een beetje zout nodig in verhouding tot de hoeveelheid vlees die ermee geconserveerd kan worden. Zout kan dit doen omdat het geen vlees is. Zout heeft zijn eigen kenmerkende eigenschappen die het vlees niet heeft, en daardoor kan het bederf tegengaan. Maar als het zout wordt als het vlees, kan het niets voor het vlees doen. Het vlees kan niets voor zichzelf doen. Het heeft iets nodig dat anders is dan het zelf is.

De wereld kan zichzelf niet van het bederf redden vanwege de zondeval van de mens. In alle mensen bestaat deze neiging tot het kwaad. Er moet een element van buitenaf worden ingebracht om de morele en geestelijke normen van de wereld te verhogen. Dat element van buitenaf is wat God verschaft door de gemeente tot stand te brengen, en die gemeente hoort te voorkomen dat dat bederf plaatsvindt.

4

Wereldgelijkvormigheid en grote gemeenten

In onze tijd zien we hier een verschijnsel dat naar mijn mening te betreuren is. Veel gemeenten, en in feite veel van de grootste gemeenten, zijn groot geworden door niet langer zout te zijn. Dat wil zeggen: ze staan niet voor datgene waar Jezus voor stond.

Ze prediken niet wat Jezus predikte. In plaats daarvan hebben ze besloten dat ze succesvoller kunnen zijn door de wereld en haar eigen vleselijke smaak tegemoet te komen.

Jezus gaf bijvoorbeeld aan dat het zout van de aarde arm van geest moet zijn. Geestelijk een bedelaar zijn is niet precies hetzelfde als veel zelfwaardering hebben, toch? En toch behoren sommige van de grootste gemeenten die er zijn, en de bestverkochte christelijke boeken, tot die welke zelfwaardering bepleiten. Natuurlijk ziet onze samenleving graag dat zelfwaardering wordt bepleit, want mensen worden graag geveleid. Mensen denken graag goed over zichzelf.

Het Evangelie zelf vleit mensen niet. Het noemt hen zondaars. Het noemt ons kinderen van de hel. Het noemt ons kinderen van de duivel totdat we bekeerd zijn. Maar een gemeente die tegenwoordig predikt dat mensen kinderen van de hel zijn, zal niet een van de grotere gemeenten in de gemeenschap worden, want de wereld hoort dat niet graag. Wanneer gemeenten dus groot willen worden, nemen ze vaak simpelweg hun toevlucht tot aanpassing aan de wereld en het navolgen van de wereld. Ze veranderen de eredienst in een amusementsbijeenkomst, of ze veranderen de preken, die mensen tot bekering zouden moeten oproepen, in een soort lezing die mensen een goed gevoel geeft.

Het is duidelijk dat niet alle gemeenten dit doen, maar ik denk dat iedereen die moderne gemeenten heeft bezocht, weet dat dit maar al te vaak gebeurt. Gemeenten worden vaak heel groot door tegemoet te komen aan de smaak van vleselijke en onbekeerde mensen. Door aan hun smaak tegemoet te komen, krijgen ze hen de gemeente in. Sommige mensen zeggen: 'Nou, dat is toch goed? Deze mensen zijn nu in de gemeente.'

Is het goed? Niet noodzakelijk. Een gemeente vullen met vleselijke en onbekeerde mensen is iets waarvoor Jezus nooit werkelijk belangstelling heeft gehad. In feite had Hij dat heel gemakkelijk kunnen doen. Nadat Hij de menigten had gevoed, stonden er enkele duizenden mensen klaar om Hem voortdurend te volgen. Dat is een behoorlijk grote gemeente. Jezus had zo'n 15.000 mensen die Hem volgden toen Hij de menigten

voedde. Deze mensen zouden Hem zijn blijven volgen als Hij het slim had aangepakt en hen tevreden had gehouden. Maar Hij wilde geen megagemeente hebben die bestond uit mensen die zich niet hadden toegewijd.

In Johannes 6 lezen we dat Jezus hun begon te vertellen wat het werkelijk betekende om Hem te volgen. Hij begon dingen bekend te maken die hen daadwerkelijk beledigden, omdat Hij hun vleselijkheid ter discussie stelde. Deze mensen wilden niet dat hun vleselijkheid ter discussie werd gesteld. Ze wilden Hem alleen maar volgen om gevoed te worden en om deel uit te maken van een beweging waarin van alles gebeurde. Maar Jezus vond het niet belangrijk hen bij Zich te houden als ze zich niet hadden toegewijd om God met heel hun hart te volgen.

In Johannes 6 hield Jezus een lange uiteenzetting die een groot aantal van hen beledigde, en er bleven er maar twaalf over. Hij wendde Zich ook tot hen. Hij vroeg hun of zij zouden blijven. Hij zei:

Jezus dan zei tegen de twaalf: Wilt u soms ook niet weggaan?

JOHANNES 6:67

Petrus sprak namens hen en zei:

Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, naar wie zullen wij heen gaan? U hebt woorden van eeuwig leven.

JOHANNES 6:68

Denk daar eens even over na. Jezus had op de ene dag een gemeente van ongeveer 15.000 mensen. De volgende dag, nadat Hij één preek voor hen had gehouden, had Hij nog twaalf mensen in Zijn gemeente over. Stel je voor dat een van die megagemeenten van tegenwoordig, met 15.000 mensen, een nieuwe voorganger zou beroepen en hem in dienst zou nemen. Hij zou één preek houden, en de volgende zondag zouden er nog maar twaalf mensen in de gemeente zijn. Hij was bijna 15.000 mensen kwijtgeraakt. Ik vermoed dat de meeste gemeenten — de beroepingscommissie die hem had beroepen, of de kerkenraad waaraan hij verantwoording moest afleggen — hem waarschijnlijk zouden ontslaan.

5

Trouw blijven aan de impopulaire waarheid

Nou, dan zou hij in het gezelschap van Jezus verkeren, als hij de waarheid predikte en slechts twaalf mensen de waarheid wilden. Jezus had liever twaalf mensen die de waarheid wilden dan vijftienduizend die haar niet wilden. Jezus dacht dat de gemeente voor de waarheid moest staan. Paulus zei dat ook toen hij aan Timotheüs schreef. Hij zegt in 1 Timotheüs, hoofdstuk 3, volgens mij vers 15, dat de gemeente de pijler en het fundament van de waarheid is. En dus hoort de gemeente de pijler en het fundament van de waarheid te zijn. De waarheid vleit de mens niet, en de meeste mensen willen de waarheid niet. Hoe weet ik dat? Onder andere omdat Paulus het zei in Romeinen, hoofdstuk 1, vers 18, waar hij zei:

Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken,

ROMEINEN 1:18

Ze houden niet van de waarheid. Die veroordeelt hun ongerechtigheid, dus onderdrukken ze haar.

In 2 Thessalonicenzen, hoofdstuk 2, zei Paulus dat wanneer de mens der zonde komt, hij met de bedrieglijkheid van satan zal komen om allen te misleiden die de liefde tot de waarheid niet hebben aangenomen. Dit is blijkbaar een groot aantal mensen. De waarheid wordt niet erg geliefd door de vleselijke mens, door de ongelovige of door de zondaar die zijn zonde liefheeft.

Ik denk dat je in een van twee categorieën zult vallen, wie je ook bent. Je zult óf de waarheid meer liefhebben dan alle andere dingen, óf niet. Je zult iets meer liefhebben dan je de waarheid liefhebt. Zij die de waarheid niet liefhebben, zijn haar niet waard. De Bijbel zegt in 2 Thessalonicenzen, hoofdstuk 2, over degenen die de waarheid niet liefhebben:

En daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven,

2 THESSALONICENZEN 2:11

De gemeente moet voor de waarheid staan, zelfs als die niet populair is, zelfs als die niet geliefd is en zelfs als de gemeente daardoor niet zo groot zal zijn. Er zijn werkelijk mensen die de waarheid echt liefhebben en die God echt liefhebben. Velen van hen zijn erg ontevreden over het huidige aanbod van religieuze instellingen waarbij ze zich kunnen aansluiten. Dat komt doordat een groot aantal gemeenten de waarheid heeft verlaten en de leer van Jezus heeft verlaten om grotere aantallen te trekken.

Dit was niet wat Jezus met de gemeente voor ogen had, en het is een voorbeeld van de gemeente die haar zoutigheid verliest. Als de gemeente ophoudt de kenmerkende waarheid te prediken die Jezus predikte, heeft zij haar zoutigheid verloren. Als zij haar zoutigheid verliest, heeft zij niet de juiste soort invloed op de samenleving.

Als je nu naar Noord-Amerika kijkt, naar het culturele landschap, dan zien we enorme gemeenten met duizenden leden. Maar in veel gevallen zien we geen merkbare invloed op het morele klimaat. Het morele klimaat wordt juist slechter op veel plaatsen waar veel grote gemeenten zijn. Dit is wat Jezus zei dat er zou gebeuren als het zout zijn smaak verliest.

Dus wat moeten we doen? We moeten ons moedig aan de waarheid toewijden, ons moedig toewijden aan wat Jezus zei, hoe impopulair het ook is en hoe klein de groep volgelingen ook is die graag hoort wat Jezus te zeggen heeft. Dit zou van een voorganger ontzettend veel moed vragen, vooral van een voorganger die misschien een grote gemeente heeft. Want als hij werkelijk zonder enig compromis predikt wat Jezus predikte, zouden niet veel gemeenten dat doen en toch een groot aantal leden behouden.

De meeste grotere gemeenten trekken mensen aan die niet aan zichzelf willen sterven. Ze willen niet alles wat ze hebben prijsgeven. En toch zei Jezus in Lukas, hoofdstuk 14, vers 33:

Zo kan dan ieder van u die niet alles wat hij heeft, achterlaat, geen discipel van Mij zijn.

LUKAS 14:33

Hij zei:

Als iemand tot Mij komt en niet haat zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn.

LUKAS 14:26

Is dit populaire leer? Nee, ik betwijfel het. Ik betwijfel of het ooit populaire leer zal zijn. Waar je een grote gemeente ziet met veel dure auto's op de parkeerplaats, zul je daar waarschijnlijk niet zo'n leer horen. Tenminste, als je die wel hoort, zal er daarna waarschijnlijk niet meer zo'n menigte zijn.

Toch is het beter dat de gemeente trouw de waarheid spreekt en weinig volgelingen heeft, zoals bijvoorbeeld Jezus had, dan dat zij populair wordt door compromissen te sluiten. Zij die zich hebben toegewijd aan de prediking van het Woord, zullen zich tegenover God moeten verantwoorden voor de vraag of ze trouw hebben gepredikt. Jakobus zei:

Jakobus waarschuwde dat niet te veel van hen leraar moesten willen worden. Met 'wij' bedoelt hij ons, leraren:

U moet niet allemaal leermeesters willen zijn, mijn broeders. U weet immers dat wij dan een strenger oordeel zullen ontvangen.

JAKOBUS 3:1

Ik heb het gevoel dat er veel voorgangers en veel leraren zijn die dat niet zo ernstig nemen als ik zou willen en als ze zouden moeten. Ik denk dat er op de oordeelsdag enkele echte teleurstellingen zullen zijn, wanneer de prediking van het evangelie haar zoutigheid heeft verloren en de gemeente machteloos, veracht en door de mensen vertrapt is geworden. We zullen terugkomen op het licht van de wereld.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 5:3-10
- Mattheüs 5:13-16
- Jakobus 1:27
- Johannes 6:67
- Johannes 6:68
- Romeinen 1:18
- 2 Thessalonicenzen 2:11
- Lukas 14:33
- Lukas 14:26
- Jakobus 3:1

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.